Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-7 У. 15630/14
Дана: 09.01.2015. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

Управни суд у већу судија: Гордана Сукновић Бојаџија, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиље Д. С. из Н. С., А. Ч. ...., чији је пуномоћник Б. Е. адвокат у Н. С., ... број ...., ради поништаја закључка тужене Агенције за реституцију Републике Србије, Подручне јединице Н. С. Број ...-...../... од ..... године, у предмету враћања имовине, у нејавној седници већа одржаној дана 09.01.2015. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Захтев за накнаду трошкова поступка СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним закључком одбачен је као неуредан, захтев тужиље за враћање одузете имовине, односно обештећење бившег власника С. Б. поднет туженом органу ..... године, заведен под бројем ...-...../....

Тужбом поднетом Управном суду ..... године, тужиља оспорава правилност закључка туженог органа, наводећи да је у међувремену дошла у посед исправа о подржављењу, тачније решења Народног одбора Среза Н. С. Број ...-../..-.. од ..... године, затим споразума склопљеног између бивших власника експроприсаних непокретности и Среског завода за

социјално осигурање од ..... године, као и записника од ..... године сачињеног од стране Среске комисије у Н. С. ради утврђивања висине накнаде за експроприсану непокретност, које неспорно потврђују основаност њеног захтева пред туженим органом и које није у могућности да достави због доношења тужбом побијаног акта и уз тужбу доставила препис наведених докумената. Даље је навела да у моменту подношења захтева, осим документације коју је приложила уз захтев, није била у поседу тражених исправа, из разлога што документи које доставља уз тужбу нису похрањени Архиву Града Н. С. ни на другом за то предвиђеном месту а да је правни претходник тужиље преминуо и у његовој личној архиви тужиља није пронашла потребну документацију, а имала је сазнање да је непокретност на којој је њен отац био сувласник експроприсана ради изградње зграде социјалног (садашњег Покрајинског фонда ПИО), те с обзиром да је непокретност експроприсана пре више од 50 година, као и да је имала више власника, у моменту подношења захтева тужиља није имала сазнања код кога се од правних следбеника експропријаната налази документација. Истиче да је имала сазнања да су и друга лица поднела захтеве туженом органу за обештећење због експропријације предметне непокретности и намера јој је била да кад поступак отпочне предложи спајање поступака, те је у међувремену предузимала активности да пронађе документацију, али с обзиром да је документација више пута мењала држаоца, потрага је била дуготрајна. Даље наводи да је већина подносилаца своје захтеве достављала без комплетне документације при чему је тужени орган достављао обавештење о томе која документација недостаје и давао накнадни рок за достављање, под претњом одбацивања захтева, што у овом случају није учинио, на који начин је по тужиљиним мишљењу, довео у заблуду не само њу већ и сваког другог подносиоца захтева, стварајући на тај начин правну несигурност код подносилаца. Предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорени закључак и обавеже тужени орган да јој накнади све трошкове поступка.

Тужени орган није дао одговор на тужбу али је на захтев суда доставио оригинал списе предмета.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09) решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе и списа предмета ове управне ствари тужбу одбио као неосновану.

Из списа предмета и образложења оспореног закључка произлази да је тужиља дана ..... године поднела туженом органу захтев за враћање одузете имовине, односно обештећење, који се односи на повраћај породичне стамбене зграде у Н. С. на парцели .... и ...../..... уписано у ЗКУЛ ..... старог премера, односно на делу катастарских парцела ...../....., .../..... и ...../..... новог премера. У наведеном захтеву тужиља није означила нити уз захтев приложила акт о подржављењу имовине.

Одредбом члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу ("Службени гласник РС" број 72/2011) прописано је да се право на враћање имовине може остварити по одредбама овог закона, само за имовину одузету применом прописа који су таксативно наведени под тачком 1. закључно са тачком 41. истог члана.

Одредбом члана 3. тачка 3. истог закона прописано је да се под актом о подржављењу подразумева правни акт који је имао непосредно дејство, као што је пресуда, одлука, решење и други правни акт државног, односно другог надлежног органа, којим је извршено подржављење имовине.

Одредбом члана 42. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да захтев за враћање имовине садржи податке о основу, времену и акту одузимања (став 3. тачка 4.) за које податке се као докази уз захтев прилажу, у оригиналу или овереној фотокопији, исправа о подржављењу имовине или назив, број и година службеног гласника у којем је објављен акт, уз конкретно навођење предмета одузимања и сл. (став 4. тачка 3.), с тим да се докази из става 4. тачка 3. овог члана обавезно прилажу уз захтев (став 7.).

Одредбом члана 43. став 1. наведеног закона, прописано је да захтев који не садржи податке из члана 42. став 7. овог закона и уз који нису приложени докази из тог става одбациће се као неуредан.

Како тужиља уз поднети захтев није приложила исправу о подржављењу имовине, то је по оцени Управног суда, тужени орган правилно одлучио када је оспореним закључком захтев тужиље одбацио као неуредан будући да нису испуњени услови из цитиране одредбе члана 42. став 7. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Суд је ценио наводе тужбе, за које је, са изнетих разлога нашао да су неосновани и без утицаја на другачију оцену правилности и законитости оспореног закључка.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09) одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Применом члана 67. Закона о управним споровима, а у вези члана 74. истог закона, сходном применом члана 150. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/2011), а имајући у виду исход поступка, суд је захтев за накнаду трошкова одбио и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 09.01.2015. године, III-7 У. 15630/14

Записничар
Наташа Малинић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојаџија, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП